

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 12/16
Люксембург, 4 февруари 2016 г.

Заклучение на генералния адвокат
по дело C-165/14 Alfredo Rendón Marín/Administración del Estado
и дело C-304/14 Secretary of State for the Home Department/CS

Генералният адвокат Szpunar счита, че лице, което не е гражданин на ЕС и само упражнява родителските права по отношение на ненавършил пълнолетие гражданин на ЕС, не може да бъде експулсирано от държава членка или да му бъде отказано издаване на разрешение за пребиваване единствено поради обстоятелството, че е осъждано

Приемането на мярка за експулсиране е възможно само при условие, че тя е пропорционална и обоснована със свързани с обществената сигурност императивни съображения, както и с личното поведение на лицето, което трябва да представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха

Договорът за функционирането на ЕС предвижда, че всяко лице, което притежава гражданство на държава членка, е гражданин на Съюза и има право да се движи и пребивава свободно на територията на държавите членки.

Заради предишните си осъждания двама граждани на трети държави са получили съответно отказ за издаване на разрешение за пребиваване и решение за експулсиране от властите на държавата членка по местопребиваването и гражданството на децата им, които са ненавършили пълнолетие, на тяхна издръжка и граждани на Съюза. Г-н Rendón Marín има син, испански гражданин, и дъщеря, полска гражданка, по отношение на които упражнява сам родителските права. Двете ненавършили пълнолетие деца винаги са живели в Испания (дело C-165/14). Що се отнася до CS, тя има син, който е британски гражданин и пребивава с нея в Обединеното кралство и по отношение на когото упражнява сама родителските права (дело C-304/14).

Пресата би следвало да обърне внимание на факта, че преюдициалното запитване по дело C-304/14 е било отправено при осигуряване на анонимността от страна на запитващата британска юрисдикция, постановила определение в този смисъл, за да се защитят интересите на детето на CS.

Tribunal Supremo (Върховният съд на Испания) и Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (отделение за имиграцията и убежището на Второинстанционния съд на Лондон, Обединеното кралство) питат Съда какво е значението на предишните осъждания за признаването на право на пребиваване съгласно правото на Съюза.

В представеното си днес заключение генералният адвокат Maciej Szpunar подчертава най-напред, че Директивата за свободата на движение и пребиваване на гражданите на Съюза и на членовете на техните семейства¹ се прилага за г-н Rendón Marín и неговата дъщеря, която е полска гражданка, но не и за г-н Rendón Marín и неговия син, който е испански гражданин, нито за CS и нейното дете, което е британски гражданин. Всъщност директивата се прилага за граждани на Съюза и членове на техните семейства, които отиват или

¹ Директива на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно правото на граждани на Съюза и на членове на техните семейства да се движат и да пребивават свободно на територията на държавите членки, за изменение на Регламент (ЕИО) № 1612/68 и отменяща Директиви 64/221/ЕИО, 68/360/ЕИО, 72/194/ЕИО, 73/148/ЕИО, 75/34/ЕИО, 75/35/ЕИО, 90/364/ЕИО, 90/365/ЕИО и 93/96/ЕИО (ОВ L 158, стр. 77; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 7, стр. 56).

пребивават в държава членка, различна от тази, на която са граждани. Нито децата на г-н Rendón Marín, които са испански гражданин и полска гражданка, нито детето на CS, което е британски гражданин, са пресичали граница. Според генералния адвокат Директивата се прилага единствено доколкото позволява на г-н Rendón Marín да пребивава в Испания (приемаща държава членка) с дъщеря си, която е полякиня (ненавършило пълнолетие малко дете, гражданин на друга държава членка) и по отношение на която действително упражнява родителски права.

Генералният адвокат счита, че **правото на пребиваване, което г-н Rendón Marín има заради дъщеря си, не може да бъде ограничено от национална разпоредба, според която получаването на разрешение за пребиваване автоматично зависи от липсата на предишни осъждания в Испания или в страните, в които той е пребивавал преди.** Всъщност този автоматичен отказ противоречи на принципа на пропорционалност и не позволява да се прецени дали личното поведение на съответното лице евентуално представлява понастоящем заплаха за обществения ред или обществената сигурност. Така **правото на Съюза не допуска национална правна уредба, според която на гражданин на трета страна, родител на ненавършил пълнолетие гражданин на Съюза, който е на негова издръжка и живее с него в приемащата държава членка, автоматично се отказва издаване на разрешение за пребиваване единствено поради обстоятелството, че е осъждан.**

В светлината на практиката на Съда² генералният адвокат счита, че като граждани на държава членка децата на г-н Rendón Marín и детето на CS притежават статут на граждани на Съюза, който им дава правото свободно да се движат и пребивават на територията на Съюза. **Следователно всяко ограничение на това право попада в приложното поле на правото на Съюза, което не допуска национални мерки, водещи до лишаване на гражданите на Съюза от възможността действително да се ползват от най-съществената част от правата, които им предоставя Договорът.** В разглежданите случаи, като се има предвид, че родителят сам упражнява родителските права, децата може да се окажат принудени да го придружат при експулсирането му и следователно да напуснат територията на Съюза, което би ги лишило от възможността действително да се ползват от най-съществената част от правата, предоставени им от статута на граждани на Съюза. За да се защитят интересите на децата, на родителите, намиращи се в това положение, е признато производно право на пребиваване. Това право произтича пряко от Договора за функционирането на ЕС. Тук генералният адвокат прилага съдебната практика във връзка с мерки за извеждане на осъждани *граждани на държава членка* по аналогия, тъй като г-н Rendón Marín и CS не са самите те граждани на Съюза, а чужди граждани, които са членове на семейството на гражданин на Съюза. Според тази съдебна практика понятията за обществен ред и обществена сигурност трябва да се тълкуват стеснително във връзка с ограниченията на правото на пребиваване. За генералния адвокат е неприемливо ограниченията на такова право по съображения, свързани с обществения ред или обществената сигурност, да са различни според това дали това право произтича от Договора или от Директивата.

Въз основа на това генералният адвокат заключава, че **Договорът за функционирането на ЕС не допуска национална правна уредба, която изисква на гражданин на трета страна, родител на ненавършили пълнолетие граждани на Съюза, по отношение на които сам упражнява родителските права, автоматично да се откаже разрешение за пребиваване на основание, че е осъждан, когато вследствие на този отказ децата трябва да напуснат територията на Съюза.**

Накрая генералният адвокат разглежда изключението, свързано с обществения ред или обществената сигурност, на което се позовава правителството на Обединеното кралство, за да обоснове решението за експулсиране на CS. Според това решение извършеното от CS

² По-специално решения на Съда от 19 октомври 2004 г., *Zhu и Chen* (C-200/02, вж. също ПК № 84/04), от 2 март 2010 г., *Rottmann* (C-135/08, вж. също ПК № 15/10) и от 8 март 2011 г., *Ruiz Zambrano* (C-34/09, вж. също ПК № 16/11).

тежко престъпление е ясна заплаха за социалното сближаване и ценностите на обществото на тази държава членка, което представлявало законен интерес. Генералният адвокат счита, че **правото Съюза по принцип не допуска експулсирането, но при извънредни обстоятелства подобна мярка може да бъде приета**, при условие че спазва принципа на пропорционалност и е основана на личното поведение на съответното поведение (което трябва да представлява истинска, настояща и достатъчно сериозна заплаха, засягаща някой от основните интереси на обществото), както и на императивни съображения, свързани с обществената сигурност.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Преюдициалното запитване позволява на юрисдикциите на държавите членки, в рамките на спор, с който са сезирани, да се обърнат към Съда с въпрос относно тълкуването на правото на Съюза или валидността на акт на Съюза. Съдът не решава националния спор. Националната юрисдикция трябва да се произнесе по делото в съответствие с решението на Съда. Това решение обвързва по същия начин останалите национални юрисдикции, когато са сезирани с подобен въпрос.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда.

Пълният текст на заключението ([C-165/14](#), [C-304/14](#)) е публикуван на уебсайта CURIA в деня на представянето.

За допълнителна информация се свържете с Илияна Палъова ☎ (+352) 4303 3708